TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 17 maj 2011 *

I mål T-341/09,

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Amurrio (Spanien),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia, Leioa (Spanien),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, Getaria (Spanien),

företrädda av advokaterna J. Grimau Muñoz och J. Villamor Muguerza,

sökande,

* Rättegångsspråk spanska.

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av J. Crespo Carrillo, i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 4 juni 2009 (ärende R 197/2009-2) om en ansökan om registrering av ordmärket TXAKOLI som gemenskapsvarumärke,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden O. Czúcz (referent), samt domarna I. Labucka och K. O'Higgins,

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

med beaktande av ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 27 augusti 2009,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till förstainstansrättens kansli den 30 oktober 2009,

med beaktande av repliken som inkom till tribunalens kansli den 30 december 2009,

med beaktande av dupliken som inkom till tribunalens kansli den 9 februari 2010,

efter förhandlingen den 26 oktober 2010,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia och Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria ingav den 30 maj 2008 en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett kollektivmärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse (ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)).

2 Det sökta varumärket utgörs av ordkännetecknet TXAKOLI.

3 Den vara och de tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 33, 35, 41 och 42 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning för var och en av dessa klasser:

— klass 33: ”Txakoli (chacolí)”,

— klass 35: ”Parti- och detaljhandelstjänster samt tjänster beträffande handel via globala datornät, import- och exporttjänster, annons- och reklamverksamhet samt kommersiella ensamrätter, i samtliga fall med koppling till txakoli”,

— klass 41: ”Utbildnings-, fritids- och kulturverksamhet med koppling till txakoli”,

— klass 42: ”Vetenskapliga och teknologiska tjänster, industriella forskningstjänster och tjänster för kvalitetskontroll, samtliga med koppling till framställning av txakoli”.

4 Genom beslut av den 11 december 2008 avslog granskaren registreringsansökan med stöd av artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 (nu artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009).

5 Den 4 februari 2009 överklagade sökandena beslutet hos harmoniseringsbyrån med stöd av artiklarna 57–62 i förordning nr 40/94 (nu artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009).

6 Genom beslut av den 4 juni 2009 (nedan kallat det angripna beslutet) avslog harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd överklagandet på den grunden att det sökta varumärket var beskrivande och saknade särskiljningsförmåga med avseende på den berörda varan och de berörda tjänsterna i den mening som avses i artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009.

7 Överklagandenämnden angav beträffande det registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 att ordet txakoli (chacolí på spanska) återfinns i *Diccionario de la Lengua española* (Ordlista över det spanska språket) av Real Academia Española (spanska kungliga akademien) och däri definieras som ”ett lätt och lite syrligt vin, tillverkat i Baskien, Kantabrien och Chile”. Överklagandenämnden drog härav slutsatsen att omsättningskretsen inte uppfattar ordet i fråga som ett varumärke utan som en beteckning på en viss sorts vin.

8 Överklagandenämnden konstaterade visserligen att ordet motsvarar de traditionella benämningarna ”chacolí” eller ”txakolina” och att det i enlighet med den spanska lagstiftningen och unionsrättsliga bestämmelser (bland annat bilaga III i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter (EGT L 118, s. 1)) är förbehållet vin som är skyddat genom de ursprungsbeteckningar med avseende på vilka sökandena är kontrollorgan. Den fastslog emellertid även att ordet, i likhet med övriga traditionella benämningar, inte kan monopoliseras genom ett individuellt varumärke eller ett kollektivmärke, eftersom det är avsett att användas fritt av samtliga företag som tillverkar vin av detta slag och som har, eller i framtiden skulle kunna erhålla, rätt att använda denna traditionella benämning.

9 Vad beträffar det registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 angav överklagandenämnden att det sökta varumärket med nödvändighet saknar särskiljningsförmåga med avseende på den berörda varan och de berörda tjänsterna, eftersom det uteslutande består av den traditionella benämningen för den särskilda sorts vin som avses i registreringsansökan och som tjänsterna i fråga hänför sig till.

Parternas yrkanden

10 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

11 Harmoniseringsbyrån har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

12 Sökandena har gjort gällande två grunder till stöd för talan. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 66.2 i förordning nr 207/2009 och den andra grunden åsidosättande av artikel 7.1 b i nämnda förordning. De har bland annat åberopat vissa politiska förklaringar som stödjer deras påståenden och vissa argument med avseende på icke-diskrimineringsprincipen.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 66.2 i förordning nr 207/2009

Parternas argument

13 Sökandena har medgett att ordet ”txakoli” är en benämning som är beskrivande i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, i likhet med samtliga kompletterande traditionella benämningar som åtnjuter skydd genom förordning nr 753/2002. De har emellertid gjort gällande att det absoluta registreringshinder som återfinns i denna bestämmelse inte är tillämpligt i förevarande fall. De anser nämligen att ordet ”txakoli” utgör en beteckning som kan användas i näringsverksamhet för att beteckna den berörda varans och de berörda tjänsternas geografiska ursprung och att det följaktligen kan registreras med stöd av artikel 66.2 i förordning nr 207/2009, där det föreskrivs att sådana kännetecken eller upplysningar, som ett undantag från artikel 7.1 c i samma förordning, får utgöra gemenskapskollektivmärken.

14 Sökandena har härvid bland annat gjort gällande följande. Eftersom de kompletterande traditionella benämningarna ”chacolí” eller ”txakolina” och ”txakoli” i enlighet med förordning nr 753/2002 och den spanska lagstiftningen är förbehållna viner som är skyddade genom de ursprungsbeteckningar med avseende på vilka sökandena är kontrollorgan, är ordet ”txakoli” ägnat att uteslutande beteckna dessa viner och kan inte användas av vinproducenter utanför de områden som omfattas av nämnda ursprungsbeteckningar. De har bland annat påstått att det som är av betydelse vid bedömningen av om ett ord ska anses utgöra en traditionell benämning är att ordet tillsammans med vinernas geografiska beteckning förknippas med ursprunget för egenskaperna hos de viner som det betecknar. Sökandena har tillagt att omsättningskretsen förknippar ordet ”txakoli” med Baskien (Spanien), genom dess ursprung och stavning, och att den således uppfattar ordet som en geografisk ursprungsbeteckning.

15 De har därutöver åberopat registreringen av andra varumärken, vilka påstått vara jämförbara.

16 Harmoniseringsbyrån har bestritt dessa argument.

Tribunalens bedömning

17 Enligt artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 får följande inte registreras: ”Varumärken som endast består av tecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna.”

18 Bestämmelsen i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 är avsedd att främja en målsättning av allmänintresse, nämligen att sådana kännetecken och upplysningar som beskriver egenskaperna hos de varor eller tjänster som registreringsansökan avser ska kunna användas fritt av alla (se domstolens dom av den 23 oktober 2003 i mål C-191/01 P, harmoniseringsbyrån mot Wrigley, REG 2003, s. I-12447, punkt 31, och förstainstansrättens dom av den 25 mars 2009 i mål T-343/07, allsafe Jungfalk mot harmoniseringsbyrån (ALLSAFE), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 20).

19 De kännetecken och upplysningar som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 är således enbart de som, vid normal användning från omsättningskretsens synpunkt, kan användas som en uppgift om den vara eller tjänst som registreringsansökan avser, antingen direkt eller genom omnämnande av en av varans eller tjänstens väsentliga egenskaper (domen i det ovannämnda målet ALLSAFE, punkt 21). Så är fallet om det för omsättningskretsen föreligger ett direkt och konkret samband mellan det ifrågavarande ordmärket och de varor och tjänster det avser (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 20 juli 2004 i mål T-311/02, Lissotschenko

och Hentze mot harmoniseringsbyrån (LIMO), REG 2004, s. I-2957, punkt 30, och av den 30 november 2004 i mål T-173/03, Geddes mot harmoniseringsbyrån (NURSERYROOM), REG 2004, s. II-4165, punkt 20).

20 Bedömningen av om ett varumärke är beskrivande ska således göras dels utifrån de varor och tjänster som registreringsansökan avser, dels utifrån hur omsättningskretsen uppfattar varumärket (se, analogt, förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-79/00, Rewe Zentral mot harmoniseringsbyrån (LITE), REG 2002, s. II-705, punkt 27, och av den 20 november 2002 i de förenade målen T-79/01 och T-86/01, Bosch mot harmoniseringsbyrån (Kit Pro och Kit Super Pro), REG 2002, s. II-4881, punkt 20).

21 Artikel 66 i förordning nr 207/2009 har följande lydelse:

”1. Med ett gemenskapens kollektivmärke avses ett gemenskapsvarumärke som vid ansökan om registrering av märket betecknas som sådant och som är ägnat att särskilja varorna eller tjänsterna som härrör från medlemmarna i den sammanslutning som innehar märket från de varor eller tjänster som härrör från andra företag. …

2. Som ett undantag från artikel 7.1 c får tecken eller uppgifter som kan användas i näringsverksamhet för att beteckna geografiskt ursprung för varor eller tjänster utgöra gemenskapens kollektivmärken enligt punkt 1. …”

22 I förevarande fall fastställde överklagandenämnden granskarens beslut. Överklagandenämnden angav att från omsättningskretsens synpunkt, det vill säga från baskiska och spanska genomsnittskonsumenters synpunkt, betecknar ordet ”txakoli” den typ av vin som registreringsansökan avser och som de berörda tjänsterna hänför sig till, och fastslog att det således står i strid med det registreringshinder som föreskrivs i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

23 Sökandena har visserligen inte ifrågasatt överklagandenämndens definition av omsättningskretsen. Tribunalen konstaterar emellertid inledningsvis att eftersom ordet ”txakoli” eller ”chacolí” betecknar den typ av vin som registreringsansökan avser (se punkt 3 ovan) och ordet inte har översatts till några andra unionsspråk, saknas det anledning att begränsa omsättningskretsen till att endast avse baskiska och spanska genomsnittskonsumenter. Denna precisering påverkar emellertid inte överklagandenämndens bedömning.

24 Sökandena har gjort gällande att ordet ”txakoli” utgör en beteckning som kan användas i näringsverksamhet för att beteckna geografiskt ursprung för den vara och de tjänster som registreringsansökan avser, i den mening som avses i artikel 66.2 i förordning nr 207/2009. Dels utgör ordet i fråga nämligen en kompletterande traditionell benämning som åtnjuter skydd enligt förordning nr 753/2002 och som uteslutande är förbehållen viner med sökandenas geografiska beteckning. Dels är ordet av baskiskt ursprung och skrivet på baskiska.

25 Tribunalen preciserar att förordning nr 753/2002, vilken sökandena har åberopat, upphörde att gälla mellan den tidpunkt då det angripna beslutet antogs och den tidpunkt då talan väcktes. Nämnda förordning har ersatts av kommissionens förordning (EG) nr 607/2009 av den 14 juli 2009 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 479/2008 när det gäller skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, traditionella uttryck, märkning och presentation av vissa vinprodukter (EUT L 193, s. 60). I likhet med förordning nr 753/2002 är det enligt förordning nr 607/2009 tillåtet att använda benämningarna ”chacolí” och ”txakolina” för vin med de ursprungsbeteckningar med avseende på vilka sökandena är kontrollorgan. I den nya grundförordningen, nämligen rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1), i dess ändrade lydelse, används däremot inte längre uttrycket ”kompletterande traditionell benämning”.

26 För det första framhåller tribunalen följande beträffande sökandenas argument som syftar till att visa att ordet ”txakoli” utgör en geografisk beteckning. Även om det antas att ordet, såsom sökandena har påstått, motsvarar orden ”chacolí” och ”txakolina”, utgör ordet ”txakoli” i likhet med de båda sistnämnda orden endast en kompletterande traditionell benämning, i den mening som avsågs i artikel 23 i förordning nr 753/2002, och inte en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning. De skyddade ursprungsbeteckningar som omfattas av bestämmelserna om vinprodukter är ”txakoli de Álava”, ”txakoli de Bizkaia” och ”txakoli de Getaria”. De består, utöver ordet ”txakoli”, av namnet på ett område eller en viss ort vilket ger upplysningar om det ifrågavarande vinets konkreta geografiska ursprung i enlighet med artikel 52.1 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 179, s. 1) – den grundförordning som föregick förordning nr 1234/2007 och på vilken förordning nr 753/2002 grundade sig. I nämnda artikel föreskrevs att medlemsstaterna får tillåta att namnet på ett specificerat område åtföljs av detaljuppgifter om bland annat produkttypen.

27 Åtskillnaden mellan geografiska beteckningar i vid bemärkelse och traditionella benämningar framgick tydligt av förordning nr 1493/1999. I artikel 47.2 e i denna förordning angavs nämligen att reglerna om beteckning, benämning och presentation av vissa av de produkter som omfattades av denna förordning liksom om skydd av vissa beteckningar, begrepp och termer, särskilt omfattade bestämmelser som reglerade användning av geografiska beteckningar och traditionella [benämningar][*]. [*I den svenska språkversionen av denna bestämmelse i förordning nr 1493/1999 användes ”begrepp” i stället för ”benämningar”. Övers.anm.]

28 Bland sistnämnda bestämmelser ska artikel 23 i förordning nr 753/2002 framhållas. I den bestämmelsen definierades en kompletterande traditionell benämning som ”en term som i producentmedlemsstaterna traditionellt används för att beteckna [bordsviner med geografisk beteckning och kvalitetsviner från ett specificerat område], som avser en produktions-, framställnings-, eller lagringsmetod, kvalitet, färg eller typ av plats, eller en historisk händelse som är förknippad med vinet i fråga, och som enligt respektive producentmedlemsstats lagstiftning får användas för att beteckna viner som producerats i den egna medlemsstaten”. Kompletterande traditionella

benämningar i den mening som avsågs i förordning nr 753/2002 utgjordes följaktligen av ord som anger vissa egenskaper hos vinet, såsom var det producerats eller dess historia, men däremot inte dess geografiska ursprung.

29 Denna slutsats bekräftas genom att många traditionella benämningar som åtnjöt skydd enligt förordning nr 753/2002, och numera åtnjuter skydd enligt förordning nr 607/2009, är knutna till ett betydande antal ursprungsbeteckningar, vilka i vissa fall omfattar en hel medlemsstat eller till och med flera medlemsstater. Därmed kan den omständigheten att ett ord anses utgöra en ”kompletterande traditionell benämning” inte innebära att ordet övergår till att bli en geografisk beteckning, och än mindre kan den anses bekräfta att ordet i sig redan utgjorde en geografisk ursprungsbeteckning för viner.

30 Vidare föreskrevs det inte i förordning nr 753/2002, till skillnad från vad sökandena har påstått, att ett ord, tillsammans med vinernas geografiska beteckning, skulle förknippas med ursprunget för egenskaperna hos de viner som det betecknar för att definieras såsom en traditionell benämning.

31 I artikel 24.6 i förordning nr 753/2002 i dess första lydelse, angavs visserligen att de ”traditionella benämningarna” skulle markera att vinet kommer från den region som dess geografiska beteckning avser, förutsatt att egenskaper hos vinet som uttrycks genom den traditionella benämningen i fråga i huvudsak kan tillskrivas detta geografiska ursprung. Denna bestämmelse, bland andra, upphörde emellertid att gälla med verkan från den 1 februari 2004 genom artikel 1.4 i kommissionens förordning (EG) nr 316/2004 av den 20 februari 2004 om ändring av förordning nr 753/2002 (EUT L 55, s. 16). Det följer av skälen 2 och 3 i förordning nr 316/2004 att bestämmelsen togs bort efter det att kritik framförts från vissa tredjeländer, då vissa ”traditionella benämningar”, nämligen de som återfanns i den förteckning där benämningarna ”chacolí” och ”txakolina” förekom, enligt denna bestämmelse förbehölls viner från Europeiska unionen.

32 Republiken Italien väckte talan om ogiltigförklaring av förordning nr 316/2004 och gjorde gällande att ”traditionella benämningar” och geografiska beteckningar skulle anses utgöra en enhet. Förstainstansrätten ogillade talan genom dom av den 15 mars 2006 i mål T-226/04, Italien mot kommissionen (REG 2006, ej publicerad i rättsfallssamlingen).

33 Mot bakgrund härav konstaterar tribunalen följande. Ordet ”chacolí” eller ”txakolina”, och till och med ordet ”txakoli”, är i bestämmelserna om vinprodukter, vilka åberopats av sökandena, visserligen knutna till de viner som har de geografiska beteckningar med avseende på vilka sökandena är kontrollorgan. Orden i fråga anses i dessa bestämmelser emellertid endast beteckna en egenskap hos vinerna och inte deras geografiska ursprung, detta trots det samband som påståtts föreligga mellan orden, bland annat mellan ”txakoli” och Baskien.

34 Tribunalen godtar således inte sökandenas argument att ordet i sak utgör en geografisk beteckning.

35 Det ska under alla omständigheter påpekas att även om det i artikel 66.2 i förordning nr 207/2009 föreskrivs ett undantag från det registreringshinder som anges i artikel 7.1 c i samma förordning, ska undantaget inte tolkas extensivt på så sätt att det anses omfatta de kännetecken som bara utgör en geografisk beteckning i sak (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 30 juni 2005 i mål T-190/03, Olesen mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-181 och II-805, punkt 47).

36 Det ska vidare framhållas, vad beträffar den mycket specifika marknaden för vin, att om man inom ramen för prövningen av den ansökan om registrering som sökandena ingett till harmoniseringsbyrån godtar att ordet ”txakoli”, vid normal användning från omsättningskretsens synpunkt, används eller kan användas för att beteckna Baskien såsom det berörda vinets geografiska ursprung, tränger man in på de myndigheters behörighetsområde som är verksamma med avseende på de förfaranden som syftar

till att skapa nya skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar som innehåller det ordet (eller dess motsvarigheter ”chacolí” eller ”txakolina”) eller som syftar till att antalet beteckningar som förknippas med dessa benämningar ska öka.

37 Det ankommer på dessa myndigheter att, inom ramen för deras utrymme för skönsmässig bedömning och efter att ha prövat samtliga relevanta omständigheter såsom de som tagits upp av parterna i förevarande mål, avgöra om ordet ”txakoli” ska skyddas såsom beteckning för det berörda vinets geografiska ursprung. Härvid ska det särskilda förfarande som föreskrivs för detta ändamål i förordning nr 1234/2007 tillämpas. Förfarandet innefattar bland annat särskilda rättigheter för de berörda personerna och möjligheten att överklaga kommissionens slutgiltiga beslut i detta avseende till unionsdomstolen.

38 Vad för det andra beträffar de registrerade varumärken som sökandena har åberopat ska tribunalen erinra om följande. Det följer av fast rättspraxis att de beslut som överklagandenämnderna vid harmoniseringsbyrån antar beträffande registrering av ett kännetecken såsom gemenskapsvarumärke enligt förordning nr 40/94 fattas inom ramen för en normbunden behörighet, och nämnderna har således inte någon befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar. Lagenligheten av överklagandenämndernas beslut ska därför enbart bedömas på grundval av denna förordning, och inte mot bakgrund av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis (domstolens dom av den 26 april 2007 i mål C-412/05 P, Alcon mot harmoniseringsbyrån, REG 2007, s. I-3569, punkt 65, och förstainstansrättens dom av den 24 november 2005 i mål T-346/04, Sadas mot harmoniseringsbyrån – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), REG 2005, s. II-4891, punkt 71).

39 De varumärken som sökandena har åberopat saknar under alla omständigheter relevans i förevarande fall, eftersom det är fråga om individuella varumärken som inte omfattas av registreringshindret i artikel 7.1 c och inte om beskrivande kollektivmärken som registrerats med stöd av artikel 66.2 i förordning nr 207/2009. Närmare bestämt är de två första varumärkena figurmärken som utöver orden ”zumo” och

”don sabor mosto”, som sökandena angett, innehåller figurdelar med mycket hög särskiljningsförmåga. Vad beträffar ordmärket MOSTO – ”mosto” betyder druvmust på spanska – ska det påpekas att det, till skillnad från vad sökandena har påstått, inte har registrerats med avseende på druvmust.

40 Av det ovanstående följer att överklagandenämnden inte gjorde någon felaktig bedömning när den valde att inte tillämpa det undantag från registreringshindret i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 som återfinns i artikel 66.2 i samma förordning.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009

Parternas argument

41 Sökandena har gjort gällande att det, för att en traditionell benämning ska åtnjuta skydd enligt förordning nr 753/2002, krävs att den erinrar om en geografisk beteckning som syftar till att förknippa den med ett område. De har vidare anfört att särskiljningsförmågan hos ordet ”txakoli” följer av ordets direkta samband med Baskien. Det står klart att det föreligger ett sådant samband genom att ordet är förbehållet de ursprungsbeteckningar med avseende på vilka sökandena är kontrollorgan. Sökandena har tillagt att ensamrätten att använda ordet ”txakoli” följer av att det har klassificerats såsom en ”traditionell benämning” i förordningen i förhållande till deras ursprungsbeteckningar.

42 Sökandena har upplysningsvis gjort gällande att deras synsätt är förenligt med ett avgörande från Tribunal Superior de Justicia i Baskien (den autonoma regionen Baskiens högsta domstol) av den 4 juni 2007 avseende huruvida de böter som påförts en baskisk producent som använt det ordet för att beteckna sina viner är lagenliga. Tribunal Superior de Justicia fastslog i nämnda avgörande att ordet ”txakoli” inte kunde

användas av aktörer som inte hade rätt att använda någon av sökandenas ursprungsbeteckningar och att ordet, tillsammans med nämnda ursprungsbeteckningar, förknippades med ursprunget för de egenskaper som det beskriver.

43 Med hänvisning till nationella bestämmelser om de ursprungsbeteckningar med avseende på vilka de är kontrollorgan, har sökandena gjort gällande att orden ”chacolí”, ”txakoli” eller ”txakolina” i sig själva är specifika och att de, eftersom de är precist angivna i nämnda bestämmelser, är allmänt erkända och har särskiljningsförmåga tack vare de ansträngningar som vinodlare och producenter som har rätt till nämnda ursprungsbeteckningar har gjort.

44 Harmoniseringsbyrån har bestritt dessa argument.

Tribunalens bedömning

45 Sökandena har endast upprepat de argument som de redan framfört inom ramen för den första grunden och som underkänts ovan.

46 Tribunalen påpekar följande beträffande sökandenas argument att ensamrätten att använda ordet ”txakoli” följer av att det har klassificerats såsom en ”traditionell benämning” i förordning nr 753/2002. Även vid antagandet att det verkligen föreligger en sådan ensamrätt – vilket överklagandenämnden för övrigt har angett, även om harmoniseringsbyrån inte delar denna uppfattning –, saknar den relevans vid prövningen av den ansökan om registrering som sökandena har ingett till harmoniseringsbyrån och vilken är föremål för det angripna beslutet. Den omständigheten att ensamrätt föreligger enligt andra unionsrättsliga bestämmelser innebär nämligen inte automatiskt att det ifrågavarande kännetecknet ska registreras som gemenskapsvarumärke.

En sådan registrering innebär att varumärkesinnehavaren ges särskilda rättigheter, däribland möjligheten till ensamrätt utan begränsning i tiden, förutsatt att villkoren för förnyelse av registreringen är uppfyllda (se artikel 46 i förordning nr 207/2009). Dessa rättigheter följer inte av andra bestämmelser såsom bestämmelserna på området för jordbrukspolitik.

47 Vad beträffar avgörandet från Tribunal Superior de Justicia av den 4 juni 2007, framhåller tribunalen att sökandena har angett att detta endast har åberopats upplysningsvis. I fast rättspraxis har det under alla omständigheter fastslagits att nationell rättspraxis endast utgör en omständighet som, utan att vara avgörande, enbart kan beaktas vid registrering av ett gemenskapsvarumärke (se förstainstansrättens dom av den 19 september 2001 i mål T-337/99, Henkel mot harmoniseringsbyrån (rund tablett som är vit och röd), REG 2001, s. II-2597, punkt 58; se även, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 15 mars 2006 i mål T-129/04, Develey mot harmoniseringsbyrån (formen på en plastflaska), REG 2006, s. II-811, punkt 32). Det följer emellertid av den prövning som gjorts ovan att det antingen saknas stöd för sökandenas argument som bygger på detta avgörande eller att de saknar relevans.

48 Vad slutligen beträffar sökandenas argument att orden ”chacolí”, ”txakoli” eller ”txakolina” i sig själva är specifika, har särskiljningsförmåga och är allmänt erkända, framhåller tribunalen följande. Dessa villkor uppställdes i artikel 24.5 i förordning nr 753/2002 för att ett ord skulle kunna klassificeras såsom en traditionell benämning och villkoren är således desamma för samtliga benämningar av det slaget. Tribunalen anser emellertid med beaktande av syftet med förordning nr 753/2002 respektive med förordning nr 207/2009, att den särskiljningsförmåga som förstnämnda förordning hänförde sig till avser ordets förmåga att identifiera en särskild egenskap hos vinet i fråga och inte dess förmåga att särskilja ett företags varor och tjänster från andra företags varor och tjänster i den mening som avses i artikel 4 i sistnämnda förordning. Det saknas således anledning att i förevarande fall fastställa huruvida ett ord har särskiljningsförmåga och är allmänt erkänt inom ramen för dess klassificering såsom ”traditionell benämning”.

49 Under dessa omständigheter kan talan inte vinna bifall på den grund som avser åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Argument som avser vissa politiska förklaringar samt icke-diskrimineringsprincipen

Parternas argument

50 Sökandena har till tribunalen inkommit med officiella förklaringar från den autonoma regionen Baskiens parlament, från Juntas Generales de Álava (Álavas provinsparlament) och från ett utskott vid Spaniens parlament. Genom dessa förklaringar stödjer nämnda institutioner sökandenas anspråk på ensamrätt, på sina områden, till orden ”txakoli” och ”chacolí”. Sökandena har anfört att dessa förklaringar har till syfte att uttrycka ytterligare stöd för ordet ”txakoli” och att understödja ensamrätten till nämnda ord.

51 Sökandena har dessutom gjort gällande att överklagandenämnden i det angripna beslutet inte har beaktat de faktiska och rättsliga omständigheter som utgör skydd för sökandenas användning av ordet ”txakoli” som en hänvisning till Baskien. Därigenom föreligger en betydande och omotiverad diskriminering i förhållande till andra viner och andra geografiska områden i Spanien och i unionen. Efter det muntliga förfarandet inkom sökandena dessutom med handlingar angående en fråga i parlamentet och kommissionens svar på denna fråga. Enligt sökandena visar dessa handlingar att de omöjligen kan försvara sina intressen gentemot producenter som använder ordet chacolí, om det sökta varumärket inte registreras.

52 Harmoniseringsbyrån har bestritt dessa argument.

Tribunalens bedömning

53 Tribunalen framhåller för det första att harmoniseringsbyråns olika enheter och tribunalen fattar beslut oberoende av politiska ställningstaganden.

54 Tribunalen konstaterar för det andra att beslutet att det sökta varumärket inte ska registreras saknar betydelse för den ensamrätt som sökandena anser sig ha att använda orden ”chacolí”, ”txakolina” och även ”txakoli” enligt bestämmelserna på området för vinprodukter. Beslutet i fråga innebär inte att andra aktörer än de som har en sådan rättighet med stöd av nämnda bestämmelser får rätt att använda ordet och inte heller hindrar det sökandena från att ställa krav på att nämnda bestämmelser iakttas. Mot denna bakgrund fann tribunalen att det saknades anledning att återuppta det muntliga förfarandet och lägga de ovannämnda handlingarna, som sökandena inkom med efter det att det muntliga förfarandet hade avslutats, till akten.

55 För det tredje ska det påpekas att sökandena inte har vidareutvecklat argumentet att det föreligger diskriminering. De har inte heller angett vilka ”andra viner och andra geografiska områden” som ska befinna sig i samma situation och ha fått en ansökan om registrering av ett varumärke bestående av ett ord som utgör en ”kompletterande traditionell benämning” men inte en ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning beviljad. Vad särskilt beträffar sökandenas påstående att samtliga traditionella benämningar utgörs av beskrivande ord vars användning är förbehållen vissa ursprungsbeteckningar, framhåller tribunalen att den omständigheten saknar betydelse för utgången i förevarande mål. Sådan ensamrätt följer nämligen uteslutande av bestämmelserna på området för vinprodukter medan sökandena dessutom strävar efter att erhålla sådan ensamrätt som följer av registreringen som gemenskapsvarumärke.

56 Eftersom inte heller dessa argument från sökandenas sida kan godtas, ska talan ogillas.

Rättegångskostnader

57 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia och Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria ska ersätta rättegångskostnaderna.

Czúcz Labucka O'Higgins

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 maj 2011.

Underskrifter